

[Ministeren for skatter og afgifter]

legere ansættelsen af sådan anden indkomst til vedkommende ligningskommission.

Efter lovforslaget skal kulbrinteskatten (men ikke selskabsskatten) betales som en foreløbig skat i to årlige rater. Der skal i denne forbindelse ske en forskudsansættelse af den for et indkomstår forventede kulbrinteindkomst. Det foreslås, at ligningsrådet fastsætter den foreløbige kulbrinteskate. De årlige rater foreslås betalt den 1. oktober i indkomståret og den 1. juni i året efter indkomståret. 2. rate fastsættes som et restbeløb på grundlag af selvangivelsen, således at der kun sker efterregulering af kulbrinteskatten, hvis selvangivelsen ikke godkendes.

Såfremt den pålignede kulbrinteskate afviger fra den foreløbige skat, skal forskelsbeløbet efterbetales eller tilbagebetales med tillæg af en årlig rente, der svarer til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct. Renten medregnes til den skattepligtige indkomst.

Det foreslås, at den skattepligtige uden opfordring skal give en række oplysninger til ligningsrådet vedrørende entreprisekontrakter m.v., der indgås med virksomheder hjemmehørende i udlandet. Oplysningspligten omfatter hvervets art, den, der udfører hvervet, tid og sted for udførelsen og kontraktsummen. Der skal endvidere gives oplysning om, hvilke personer der er ansat til at udføre hvervet, såfremt disse alene er skattepligtige efter reglerne i det fremsatte forslag til kulbrinteskattelov. Der foreslås endvidere særlige regler om indeholdelse af skat i vederlag, der udbetales til de lønmodtagere, der efter forslaget til kulbrinteskattelov skal svare en endelig skat på 30 pct. af bruttoudbetalingen.

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte særlige krav til de skattepligtiges regnskaber. Det foreslås, at de skattepligtige skal anvende kalenderåret som indkomstår.

Med hensyn til såvel de økonomiske som de administrative konsekvenser af forslaget skal der henvises til bemærkningerne til det fremsatte lovforslag om kulbrintebeskatning.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der knytter sig til det fremsatte lovforslag, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsfaglige grunduddannelser. (Kommunal repræsentation i erhvervsuddannelsesrådet).

(Lovforslag nr. L 133).

Forslag til lov om ændring af lov om tekniske skoler, teknika og teknologiske institutter. (Nedlæggelse af skolerådet for de tekniske skoler).

(Lovforslag nr. L 134).

Forslag til lov om ændring af lov om undervisningen på de godkendte handelsskoler. (Nedlæggelse af uddannelsesrådet for handels- og kontorfaciliter).

(Lovforslag nr. L 135).

Disse 3 lovforslag er en opfølgning af punkt 13 i folketingsbeslutningen af 4. juni 1980 om ungdomsuddannelserne.

I henhold til folketingsbeslutningens punkt 13, stk. 1, bør der tilvejebringes en koordineret planlægning og styring af ungdomsuddannelserne i et samarbejde mellem staten, amtskommunerne og arbejdslivets organisationer samt andre parter, som traditionelt medvirker ved udvikling og tilrettelæggelse af de enkelte uddannelser.

I overensstemmelse hermed arbejdes der på at opbygge et koordineret styringssystem omfattende alle ungdomsuddannelser, som på længere sigt vil kunne afløse det nuværende styringsapparat. Erhvervsuddannelserne befinder sig imidlertid i disse år i en overgangsperiode, hvor der skal tages stilling til en række væsentlige spørgsmål om uddannelsernes fremtidige struktur, indhold og relationer til de øvrige ungdomsuddannelser. Det skønnes derfor ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at lægge sig fast på en bestemt styringsmodel, før der har fundet en afklaring sted af disse spørgsmål i samarbejde med de involverede parter, herunder også de kommunale organisationer.

Amtskommunerne og kommunerne er imidlertid allerede i dag ansvarlige for væsentlige opgaver inden for erhvervsuddannelserne. Blandt disse kan særlig fremhæves foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed og fremskaffelse af lære- og praktikpladser. Det er derfor rimeligt, at amtskommunerne og kommunerne allerede